

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 28. 1. 2004, č. j. 52 Az 110/2003 – 40,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním došlým Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 3. 2005 podává žalobce kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, shora, žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a také o ustanovení advokáta pro zastupování před Nejvyšším správním soudem. Z obsahu podání je patrné, že směřuje proti rozsudku řečeného soudu ze dne 28. 1. 2004, sp. zn. 52 Az 110/2003.

Nejvyšší správní soud vyzval žalobce, aby sdělil, zda je mu známa skutečnost, že v dané věci bylo již Nejvyšším správním soudem rozhodováno. Stěžovatel odpověděl podáním ze dne 12. 4. 2005, že s ustanoveným právním zástupcem ani jednou nejednal a ve věci nebyl informován a že k dnešnímu datu jsou mu známy nové informace, které mohou být pro posouzení věci zásadní.

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, soud usnesením odmítne návrh, jestliže již o téže věci rozhodl. V daném případě Nejvyšší správní soud z obsahu soudního spisu sp. zn. 5 Azs 206/2004 Nejvyššího správního soudu zjistil, že rozhodoval o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka Pardubice, ze dne 28. 1. 2004, č. j. 52 Az 110/2003 – 40, přitom v tomto řízení byl žalobce zastoupen JUDr. Jiří Klavíkem, advokátem a jednalo se o kasační stížnost proti rozsudku, jímž byla zamítnuta žaloba pana M. K., podaná proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 14. 3. 2002, č. j. OAM-212/LE-01-12-2001, jímž nebyl udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v zák. č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zák. č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších právních předpisů. O této kasační stížnosti pak Nejvyšší správní soud pojednal a rozhodl rozsudkem ze dne 22. 9. 2004, č. j.

5 Azs 206/2004 – 69, který nabyl právní moci dne 2. 11. 2004. Ze shora uvedeného důvodu proto nezbylo, než-li o návrhu tak jak byl žalobcem uplatněn a který směřoval do věci, o níž bylo pojednáno a rozhodnuto, posoudit a rozhodnout ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. totiž, že zakládá překážku věci rozsouzené (res iudicata). Proto také Nejvyšší správní soud žalobcův návrh odmítl.

O nákladech řízení pak bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 3 s. ř. s. podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 a contrario s. ř. s.).

V Brně dne 5. května 2005

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu